

ژنرال های فوتبال اردبیل

یکی از دوستان که عمری را در عرصه فوتبال سپری کرده و موهای خود را سفید کرده است به من گفت، شنیدی که برخی ها هوای ژنرال شدن در فوتبال اردبیل را بر سر دارند و می خواهند با یدک کشیدن چنین عنوانی سری در میان سرها در آورند.

گفتم: تو هم بی کاری که هر از چندی برای خودت سوژه ای پیدا می کنی تا برای مدتی سرگرم باشی و بدین ترتیب روزگار پر استرسی را پشت سر بگذاری.

گفت: مگر دروغ می گویم. عده ای برای این که بتوانند جا پایی در بین هواداران و جماعت فوتبال منطقه باز بکنند، دست به دامن القاب و عناوین خود ساخته می شوند. روزگاری دل به "خان" شدن می بندند، زمانی عنوان "بیگ" را برازنده خود می دانند و این روزها نیز به کلمه "ژنرال" علاقه مند شده اند.

گفتم: بابا ول کن. آنها اگر در نهادشان بزرگ شدن و رسیدن به اوج انسانیت جایی داشت نیازی به این عناوین دروغ و خودساخته نداشتند. اصلا آنها چرا خود اقدام می کردند، مردم به سراغ آنها می رفتند و با تمام وجود و عشق آنها را مفتخر به صفاتی نیک می نمودند.

گفت: نمی دانم طرفیتی که فوتبال ما دارد آیا "ژنرال" خطاب کردن آنهايي که حتی توان استوار شدن ندارند چه نفعی برای این قبیل افراد می تواند داشته باشد. غرور، خودپسندی و خود بزرگ بینی چه بلاهایی که نصیب هواداران نشان نمی کنند.

گفتم: مطمئن باش فوتبال اردبیل و طرفدارانش اجازه خودنمایی به این افراد و خودباختگان و جاه زده ها نمی دهند و آنها با دست زدن به هر ترفند و در برخی موارد فحاشی و هتک حرمت عرض خود می برند و زحمت هواداران می دارند. پس خیالت راحت باشد شاید آنها در خواب خود را "ژنرال" ببینند و بس.

به یکی گفتند فلانی در شهر غوغا کرده است و می خواهد به همه زور بگوید و خودش را مطرح بکند. نگاهی به راوی این خبر کرد و گفت: می شناسمش مورچه چه هیکلی دارد که کله و پاچه اش چه باشد.